



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **A. E. H. A.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení v Praze, Křížová 25**, o invalidní důchod, k žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 24. 2. 2014, č. 770 513 5064/315-EKO, t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 2. 2014, kterým rozhodla o jeho námitkách proti rozhodnutí ze dne 17. 1. 2014, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (ZDP). Rozhodnutím o námitkách bylo cit. rozhodnutí potvrzeno a námitky zamítnuty. V žalobě žalobce uváděl, že si v r. 2012 zažádal o invalidní důchod, trpí syndromem získané poruchy imunity, jeho žádost byla z důvodu nesplněných podmínek zamítnuta. Má lékařské zprávy, je národností Marokán, zde mu byl udělen azyl. Jeho ošetřující lékař je MUDr. G. z FN v Hradci Králové, kam dochází na pravidelné prohlídky a odběry, má omezení a nemůže normálně pracovat. Žádá proto o přezkoumání napadeného rozhodnutí. V přípisu ze dne 10. 6. 2014 pak žalobce soudu doložil nález Ortopedické kliniky FN ze dne 16. 1. 2013, s dgn. chondromalacie češky oboustranně. Na Maltu odjel jako turista a kratší dobu tam pracoval. Jeho nemoc vyžaduje dlouhodobou léčbu, také trpí bolestmi žaludku a motáním hlavy. Žádá o přiznání invalidního důchodu.

Z písemného vyjádření žalované ze dne 2. 7. 2014 plyne odkaz na ust. § 38 a § 40 ZDP, dle kterých má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, která činí u pojištěnce nad 28 let věku pět roků, které se zjišťují z posledních deseti roků před vznikem invalidity. V dávkovém spisu žalobce se nachází posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Rychnově nad Kněžnou ze dne 18. 2. 2013, dle něhož je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, a to od 30. 7. 2010. První podmínka pro vznik nároku na invalidní důchod je tedy v případě žalobce splněna, druhá podmínka, a to potřebná doba pojištění, však splněna není, v období 10 let před vznikem invalidity žalobce nezískal žádnou dobu pojištění. Nárok na invalidní důchod tak žalobci nevznikl. V dané věci se jedná o dávku, podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, v případě, kdy žalovaná rozhoduje o nároku na plný nebo částečný invalidní důchod (do 31. 12. 2009) či poté na invalidní důchod, a o datu vzniku invalidity, je rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení, u žalobce bylo provedeno i šetření u maltského nositele pojištění, které nebylo úspěšné. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby.

Žalobce se k jednání ve věci, nařízenému na den 6. 10. 2014 omluvil, nežádal odročení věci. Soud tak věc projednal v nepřítomnosti řádně omluveného žalobce, jak mu umožňuje ust. § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.

Z dávkového spisu r.č. 7705135064 soud zjistil, že dne 18. 2. 2013 byl zdravotní stav žalobce posouzen MUDr. M. F., s výsledkem existence invalidity druhého stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %, její vznik je datován dnem 30. 7. 2010. U žalobce se jedná o syndrom získané poruchy imunity, nově diagnostikovaný v r. 2010, kdy byla zahájena antiretrovirová terapie s dobrým efektem na imunologické parametry, stadium onemocnění je B3, je nadále ve sledování. Onemocnění je stabilizované, bez komplikujících infekcí. Jedná se o těžké funkční postižení, zdravotní stav odpovídá II. stupni invalidity. Datum vzniku invalidity se váže ke dni propuštění z Infekční kliniky, od něhož lze konstatovat dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Rozhodující zdravotní postižení je zařazeno do kap. I., pol. 2 c) vyhlášky č. 359/2009 Sb.

V rozhodnutí žalované o námitkách žalovaná uvedla, že s ohledem na rozhodné skutečnosti provedla v řízení o námitkách recenzi posudku se zaměřením na datum vzniku invalidity. Lékař ČSSZ po prostudování zdravotnické dokumentace se se závěry prvoinstančního posouzení zdravotního stavu ztotožnil, a to jak s posouzením zdravotního stavu, s odůvodněním jeho výsledku, poklesem pracovní schopnosti o 50 %, i s datem vzniku invalidity 30. 7. 2010. Žalovaná dále v posudku uvádí, že zjistila, že žalobce nezískal pro účely nároku na invalidní důchod žádnou dobu pojištění, v žádosti uvedl, že v Maroku se vyučil soustružníkem, poté pracoval od r. 2005 – 2007 na Maltě, aniž by upřesnil, u kterého zaměstnavatele a v jakém místě, uvedl pouze, že doklady mu byly odcizeny. Žalovaná tak neměla možnost provést případná další šetření.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná.

Z ustanovení § 38 ZDP plyne, že **pojištěnec má nárok na invalidní důchod**, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a **stal se**

Invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo Invalidním následkem pracovního úrazu.

Soud měl z provedených důkazů za jednoznačně prokázané, že žalobce splňuje pro vznik nároku na invalidní důchod tzv. podmínku zdravotní, tedy, jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá II. stupni invalidity, a to od 30. 7. 2010. Nesplňuje však druhou podmínku nároku na invalidní důchod, a to je potřebná doba pojištění, kterou upravuje ust. § 40 ZDP, kde je v odst. 1 pod písm. f) uvedeno, že u pojištěnce ve věku nad 28 let činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod pět roků, které se pak dle odst. 2 zjišťují z posledních deseti roků před vznikem invalidity. Žalobce nemá evidovanou žádnou dobu pojištění, je tak zcela nasnadě, že nesplňuje druhou závaznou a podstatnou podmínku pro vznik nároku na invalidní důchod. Žalobce nenamítal dřívější vznik invalidity, pouze uváděl jednotlivá onemocnění, kterými trpí. Existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však žalovaná nesporně. V daném případě tak nezbylo soudu, než po přezkoumání a projednání věci konstatovat, že žalovaná nepochybně, pokud nepřiznala žalobci invalidní důchod, neboť v dané věci nebyla naplněna podmínka potřebné doby pojištění pro vznik nároku žalobce na dávku důchodového pojištění. Žalobce ani v žalobě žádnou námitku, z níž by bylo možné dovodit existenci jakékoliv potřebné doby pojištění, nevznášel. Po přezkoumání věci soud nezjistil ani žádnou vadu řízení, neboť, jak žalovaná uvádí, měla sama snahu o případné zjištění doby pojištění žalobce na Maltě, ovšem k jejímu prokázání nedošlo. Soud tedy po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je z výše uvedených skutečností nedůvodná a jako takovou ji, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný, ostatně mu žádné náklady řízení nevznikly a žalované toto právo nenáleží dle odst. 2 tohoto ustanovení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 6. října 2014

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně